

Ludovít Štúr vo svojej knihe "Slovanstvo a svet budúcnosti", ktorú napísal v rokoch 1852 - 53 vyslovil svoj názor, že **slovanské národy by v budúcnosti mali žiť v jednom ekonomickom celku s Rusmi, čo by mohlo znamenať, žeby mali rovnaký systém štátnej ekonomiky a žili by vo vlastných štátnych útvaroch /štátoch/, a to v zhode s ostatnými Slovanmi súčasnej Európy podľa svojich zvykov a zákonov, pričom v ekonomike i s rovnakým colným systémom.**

L. Štúr už vtedy v tých spomenutých rokoch v Nemecku, keď v meste Halle pri svojich štúdiách sa utvrdil v presvedčení o istých odlišnostiach a špecifikách i charakterových rysoch oboch stredoeurópskych národov - Slovanov i Germánov; keďže medzi nimi zistil veľké rozdiely. Vtedy si L. Štúr ako jazykovedec uvedomil dosť podstatné odlišnosti germánskych Nemcov od Slovanov; keď nás ako slovanské národy, ktoré v Európe vtedy žili v susedstve s Nemcami, oni ponímali, že sme jeden veľký národ - i keď všetci sme žili v istých štátnych celkoch ako napríklad my Slováci spolu s Maďarmi v Uhorsku; a pritom sme ako Slováci rozprávali po slovensky, i keď úklady proti nám boli veľké, že nepoužívame jazyk maďarský!

No natoľko sme si ale vážili svoju materinskú reč - slovenčinu, že sme sa nedali zlomiť a maďarčine sme nepodľahli a odmietali sme ju ako pre Slovákov neprijateľný jazyk. No a vtedy z tohto obdobia, to zn. z rozhrania 18. a 19. storočia nemecký filozof G. W. F. Hegel o nás napísal: „Okrem toho nachádzame vo východnej Európe aj veľký slovanský národ, ktorého sídla sa rozprestierajú na západe pozdĺž Labe po Dunaj.

Medzi nimi sa potom usadili Maďari..." /Filozofia dejín, Bratislava 1957 str. 348./ Tu vidíme, že Slovanov Nemci vtedy na rozhraní 18. a 19. storočia ponímali ako jeden národ a tak nás aj oslovovali!

A určite mali nato svoj dôvod, lebo my sme vtedy po rozpade Veľkej Moravy žili pod maďarským kočovným kmeňom Arpádovcov. A v tej dobe to bol dosť častý jav, že nie jeden slovanský národ na prelome 9. a 10. storočia žil s iným etnikom v istom štátnom útvare než vo svojom vlastnom. Veď aj my Slováci sme museli istú dobu prežívať v područí Maďarov, čo bolo spojené aj s krutými represiami a príkormi, keď si nás ako divoké kočovné kmene z Ázie podmanili. A o veľa lepšie to nebolo ani u iných slovanských národov, ktorých si cudzí uzurpátori podrobili ako dobyvační kočovníci alebo žili i keď nie úplne ale v čiastočnom područí iného národa.

Je pravdou, že od nás Slovákov potom Maďari prebrali nie len iba usadlý spôsob života, ale aj kultúru i pestovanie hospodárskych plodín a nesmierne veľa jazykových, slovných výrazov ako aj spôsob obrábania pôdy ap. A do tejto kategórie imigrantov môžeme priradiť aj Bulharov, len s tým ojedinelým rozdielom, že tí si osvojili celú slovanskú kultúru i jazyk, aj keď ich genetická "výbava" svojim pôvodom patrila do neslovanskej rasovej skupiny, ale tým, že prijali slovanskú kultúru; písmo reč i obyčaje, vrátane kultúry, tak sa stali národom slovanským, a to so všetkými kultúrnymi znakmi slovanského národa, keď pri hraniciach s Byzantskou ríšou do ktorej patrilo i Grécko, si Bulhari vytvorili aj svoju vlastnú ríšu.

A podobne ako Maďari ani Bulhari neboli zvyknutí žiť usadlým spôsobom života, ale títo vďaka svojej vojenskej odbornosti a zručnosti sa stali veľkými dobyvateľmi, a aby boli prijatí ako prispôsobiví veľký kmeň, dokázali prijať pôvodnú slovanskú kultúru tamojších Slovanov, ktorí tu pred nimi žili usadlým spôsobom života a na vyššej kultúrnej úrovni, že to rešpektovali a zriekli sa svojho pohanského života a prijali vyspelejší slovanský jazyk i jeho kultúru ako pôvodného slovanského obyvateľstva. A keďže hraničili so starobylym európskym národom s vyspelou kultúrou - akým bolo Grécko, ktoré sa stalo súčasťou Byzantskej ríše, určite malo na tento proces Bulharov i svoj pozitívny vplyv. Aj preto po smrti Metoda niektorí jeho učeníci našli svoje útočisko pred prenasledovaním klerikov z Východofranskej ríše práve v Bulharsku.

A slovanskí Velkomoravania si začali viac chrániť a ctiť dielo vierozvestcov Konštantína a arcibiskupa Metoda. Kresťanská kultúra a jazyk čo k nám vtedy títo dvaja učení muži z gréckej Solúne a z rozhodnutia cisára Michal III. na žiadosť kniežata Rastislava vtedy na V. Moravu priniesli, kde našu reč zdokonalili natolko, že sa v Európe a v kresťanskom svete stala naša biblia tretím najvýznamnejším jazykom Európy, a to hneď po gréčtine a hebrejčine. Takto nás zároveň týmto cirkevným dielom aj preslávili. A snáď i preto si našu reč tak ochraňujeme ako jeden veľký, jazykový klenot, ktorý k nám v prvej polovici 9. storočia títo vierozvestcovia priniesli na Velkú Moravu. A dnes je práve táto naša slovanská reč ako najvýznamnejší dorozumievací prostriedok, ktorým rozprávajú ľudia aj v najväčšej krajine na svete nad ktorou Slnko takmer nezapadá, lebo od 20. poludníka, až po180-tého na Ďalekom východe na severnej pologuli našej Zeme a na najväčšom kontinente v Ázii, kde ľudia tiež používajú slovanskú reč a kultúru na ruskom území, tak všade tam sa Slovania dokážu dohovoriť! Na severnej pologuli v týchto veľkých Slovanmi obývaných oblastiach sa s ruštinou ako slovanskou rečou dá precestovať takmer viacej územia ako je polovica Ázie.

Inde medzi slovanskými národmi sa tiež dohovoríme i napriek istým jazykovým odlišnostiam, ale dokážeme medzi sebou komunikovať, a tak jeden druhého aj pochopiť o čom sa rozprávame! No a nebudem ďaleko od pravdy ak poviem, že sme v tejto rečovej oblasti v Európe a snáď aj na svete, dosť ojedinelým zjavom. Lebo žiadna iná taká veľká kmeňová skupina národov ako sú Slovania, nemá až takú príbuzenskú jazykovú "výbavu" ako naše slovanské národy. Veď až doteraz máme rovnaké aj povahové rysy iba s nepatrnými odlišnosťami, a to by mohol byť aj hlavný predpoklad, nášho možného, budúceho života, ktorý by bol celkom harmonickým spojovacím článkom, pri spolunažívaní všetkých Slovanov, či už tých čo sú v strednej Európe, na Balkáne, alebo vo východnej Európe. Nehovoriac o veľkej časti severnej Ázie až po Tichý oceán.

Nechceme už viacej unitárneho dozorcú nad sebou ako je tomu doteraz! Sme za multiplurálne sociálne usporiadanú slovanských štátov a unitárny spôsob odmietame! Naším želaním ako napísal L. Štúr je jednota národov v podobe slovanských samostatných a zvrchovaných štátov pod Ruskou, vojenskou ochranou i proti unitárnemu Západu.

Stačilo doterajšieho unitárneho tútorstva, kde ani nie 5% elít rozhoduje o živote 95% veľkej väčšiny ostatných občanov USA! Je to krajne nespravodlivý pragmaticko-spoločenský systém, kde elity rozhodujú o všetkom ako v stredoveku, i keď stále sa odvolávajú na demokraciu, ktorú takto vlastne už celkom nakoniec aj sprofanovali, že im už nikto neverí! A rovnako nám nevyhovuje ani umelý zlepenec v EÚ, ktorý nemá budúcnosť a pokope ho držia iba korupčné, vysoké platy čelných politikov, ktorí nie a nie sa ich nabažiť!

Július Žiak

Zdroj: www.czechfreepress.cz/tema-tydne/slovansto-a-svet-budunosti.html

Sdílet